

Škovránok

Milí čitatelia,

čítate ďalšie číslo školského časopisu. Je tu, aby vás pobavil, možno i zaujal. Do redakčného kolektívu sme pribudli noví, začínajúci redaktori. Uvítame vašu pomoc. Budeme radi, ak aj vy, naši čitatelia, prispějete svojimi postrehmi a nápadiami pri realizácii časopisu. Vaše nápady a príspevky môžete odovzdať členom redakčnej rady, alebo zaslať na mailovú adresu casopis.zs@centrum.sk

redakčný kolektív

Obsah

Jar	2
Slovenské pranostiky	2
Predstavujeme našich učiteľov.....	3
Mladé talenty.....	6
Sv. Jozef	11
Reportáž	12
Lyžiarska story	13
Duchovná obnova.....	15
Tajnička.....	16
Zo školských lavíc.....	17
Pre bystré hlavičky	17
Blahoželáme	18

1/2007-2008

Ročník: X.

JAR

Jar prichádza medzi nás,
veľmi sa k nám ponáhľa.
Zatiaľ mrazy sú tu zas,
ona preč ich zaháňa.

Krásne kvety roznáša,
tje snežienky belavé.
Ďalej z vrecka vynáša,
nezábudky modravé.

Všade, kde príde,
teplo dáva.
To sa kvetom zide,
farby majú sťa chvost páva.

Zanedlho jar odíde,
a s ňou aj jej krásne kvety.
A leto k nám príde,
rozšantí svet detí.

Marek Kolesár, 7.b

Slovenské pranostiky

- Ak je na Jozefa mráz, bude hojne ovocia.
- Keď na Jozefa vietor fučí, aj týždeň potrvá.
- Keď Jozef kožuch odkladá, bude dobrá úroda.
- Suchý marec, mokrý máj – bude žito ako háj.
- Ak prší 1. apríla, býva mokrý máj.

Predstavujeme našich učiteľov

Meno: Linda Martinusová

Vek: 29 rokov

Stav: slobodná

1. Aký odbor ste vyštudovali?

Vyštuovala som Technickú Univerzitu vo Zvolene odbor Ekológia lesa. Po ukončení vysokej školy som bola internou doktorandkou, štúdium som ukončila úspešným obhájením dizertačnej práce.

2. Čo Vás priviedlo na túto školu?

Nakoľko som istý čas žila a pracovala v USA a taktiež som študovala v Austrálii, chcela som sa po návrate na Slovensko venovať anglickému jazyku. Najlepším spôsobom ako sa venovať cudziemu jazyku je učiť ho.

3. Kde ste pôsobili pred príchodom na našu školu?

Po ukončení doktorandského štúdia som pôsobila ako odborový asistent na vysokej škole.

4. Aké boli vaše prvé dojmy?

Počas pôsobenia na vysokej škole som mala možnosť viesť odborné prednášky a semináre a samozrejme po príchode na základnú školu som si musela dlhšie zvykať.

5. Čím ste chceli byť od mala?

Celá moja rodina sa venovala učiteľstvu, takže moje kroky smerovali k tomuto zamestnaniu.

6. Ktoré predmety učíte?

Anglický jazyk.

7. Ktoré predmety ste mali najradšej ako žiačka?

Inklinovala som k prírodným vedám, takže mojimi najobľúbenejšími predmetmi boli biológia a geografia.

8. Chcela by ste zmeniť niečo na tejto škole?

Na škole mi vyhovuje všetko. Nenapadá ma nič čo by sa mohlo zmeniť.

9. Aké máte záľuby?

Keď som bola mladšia, venovala som sa výtvarnému umeniu, takže som rada, že môžem viesť výtvarný krúžok aj tu na škole. Čo sa týka športov, najradšej mám lyžovanie.

10. Máte nejaké plány do budúcnosti?

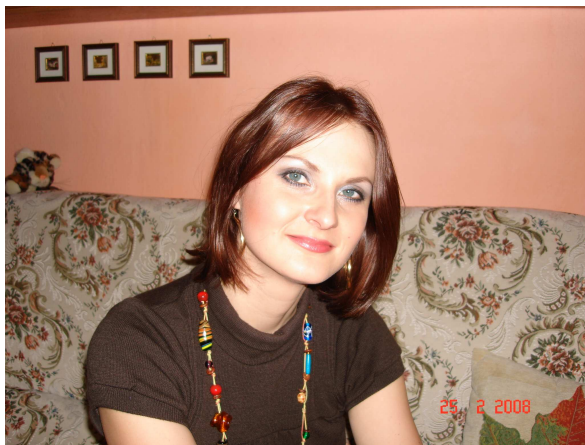
Plány do budúcnosti nemám. Snáď, keď príde čas, mať svoju vlastnú rodinu.

11. Nehodláte zmeniť svoj stav?

Svoj stav zatiaľ zmeniť nehodlám. Všetko mi momentálne vyhovuje tak ako je.

12. Chceli by ste niečo odkázať žiakom?

Viac pochopenia a rešpektu voči učiteľom.

Meno: Denisa Dedíková

Vek: 34 rokov

Stav: vydatá

1. Keby ste sa mohli znovu rozhodnúť – učiteľstvo alebo iné povolanie?

Asi by to bolo znova to učiteľstvo, aj keby som rada vyskúšala niekedy niečo iné, napríklad, kde by som využila nemecký jazyk.

2. Aj vy ste určite používali ľaháky. Aký bol váš osvedčený?

Na základnej škole som bola ešte dosť poctivá, ale od strednej školy som tiež sem – tam použila ľahák. Najosvedčenejší bol asi maličký papierik schovaný pod zošitom.

3. Čo ste robievali na prvého apríla?

Boli to všelijaké bláznivé nápady. Raz sme sa všetci schovali pod lavice, inokedy sme zdvihli stoličky, akože sme neprišli do školy, alebo sme sa raz zamaskovali ako na karneval.

4. Čo robievate vo voľnom čase?

Voľný čas mi vyplňajú najmä moje dve deti, ale rada si prečítam dobrú knihu, časopis, rada lúštim sudoku, v zime si občas zalyžujem a v lete trávim veľa času na chate a v záhradke.

5. Máte nejakého domáceho maznáčika?

Moji domáci maznáčikovia sú moje deti, samozrejme, keď poslúchajú. „Ďalšie“ domáce zvieratká by sa už do nášho bytu asi nezmestili.

Ďakujeme za rozhovory.

Janka Topol'ská, Anna Hunčíková 8.b, Gabika Krauszová, 7.b

Mladé talenty

Bol raz jeden čudný kôň (nonsens)

Bol raz jeden kôň,
čo mal namiesto hlavy kanón,
namiesto kopýt mal tón
a namiesto chvosta telefón.

Každý deň behá s tónom maratón,
s kanónom strieľa ako hrom
a s telefónom volá ďalší tón,
aby mohol dokončiť maratón.

Denis Sadloň, 5.b

Láska

Láska je cit, láska je žiar,
láska je sen, je tvoja tvár.
Láska je šťastie,
láska je radosť.
Láska je sloboda,
láska je mladosť.

Kto ľúbi, ten len lieta,
cíti všetky lásky sveta
Kto ľúbi, nežije pre seba,
žije pre radosť, žije pre teba.
Kto ľúbi, ten sa ničoho nebojí,
ten na lupeňoch kvetov stojí.

Rex

Bol jeden pes, volal sa Rex.
Mal veľmi rád keks.
Čau Rex, chceš keks?
Keď Rex keksík zočil,
ihneď po ňom skočil.
Ja som mu ho nedal,
prosiť som ho žiadal.
On sa ku mne sklonil,
svoje labky zložil.
Keksík rýchlo schrúmal,
do búdy sa pobral.

Martin Miština, 2.b

Jar

Lastovičky prileteli,
všetky pekne bzučia.
Potok spieva o jari,
stromy krásne pučia.

Prebúdza sa lúka, pole,
prebúdza sa hora.
Zlietla ráno lastovička,
ako vrana skorá.

Trávička je zelená,
slnko stále hreje.
O jari si spievame,
veď nič krajšie nie je.

Angelika Štauderová, 6.tr.

Príbeh statočného medveďa

Kdesi ďaleko na prériách Afriky, kedysi dávno, keď medzi sebou bojovali Indiáni a bledé tváre, narodil sa v kmeni Rýchlych koní malý chlapec. Matka mu zomrela, mal už iba otca. A ten sa oňho vždy staral tak dobre, ako to bolo v jeho silách.

Keď skončila chlapcova siedma zima, otec ho začal brávať na lov. Chodili spolu, otec a syn, a otec syna učil všetko, čo musel vedieť Indián, aby v divočine prežil. Na jeho deviatu zimu už vedel uloviť jeleňa, vedel sa ubrániť aj pred najväčším vlkom. Iba dve veci ho otec nenaučil: ako zabiť bizóna a medveďa. A jednu vec nemal: koňa. Pretože v tomto kmeni vládli také pravidlá, ktoré nedovoľovali chytiť si mustanga, kým za sebou nemáte desať zím. A nemohli ste ísť loviť bizóna ani medveďa, kým si nechytíte koňa. Chlapec teda netrzeplivo očakával čas, keď dovŕši tento vek. Na jeho deviatu zimu sa však prihodilo čosi zvláštne. Kmeň sa, v predzvesti zvlášť krutej zimy, presunul nižšie ako obyčajne. Dostal sa tak nevedomky do oblasti zimného loviska medvedice. Bolo obdobie hladu a muži sa často vydávali na celodenné poľovačky. I v jedno teplé ráno sa vydal celý kmeň okrem žien a detí na lov za korisťou. Odišiel i chlapcov otec. Chlapec ostal sám v tee-pee a hral sa. Zrazu, v čase keď Slnko býva najvyššie na oblohe, začul krik, mrmot a nato buchot. V rýchlosti schmatol svoju dýku a vybehol von. Psy štekali. Šiel za brechotom. Keď prišiel, uvidel zničené štyri stany, utekajúce ženy a s nimi vreštiace deti. Vydal sa opačným smerom ako oni. O chvíľu zbadal, prečo utekajú a len s vypätím všetkých síl sa prinútil, aby zostal stáť a neutiekol aj on. Na zadných nohách tam pred ním stál obrovský medveď, čo obrovský, ozrutný! Ako hora pre deväťročného chlapca! Práve si to namieril na ďalšie tee-pee. Ako sa tam tackal, so svižnosťou srny pribehlo mladé dievča, vbehlo do tee-pee a než sa chlapec i medveď stačili spamätať, vybehla von s niečím v náručí. Ale to sa už medvedica ohnala obrovskou labou a trafila dievčinu rovno do hlavy. Tú odhodilo aj s jej batôžkom. Ten odletel až o hodný kúsok ďalej. Dievčina spadla, stratila vedomie a začala krváčať z rany. Toto všetko sledoval malý chlapec zatiaľ bez pohnutia. Šok z medvedej návštevy bol priveľký. Stál a pozoroval, ako sa medvedica kníše k ranenej dievčine. Už- už sa chcel

za macom rozbehnúť, keď tu medvedica otočila hlavu. Jej pozornosť čosi zaujalo. Aj chlapec pozrel tým smerom a...zmeravel. Z batôžka sa vyklulo dieťa. Batolilo sa veselo po snehu. Zrazu zazrelo medvedicu. Sadlo si, naklonilo začudovane hlavu nabok. A potom znenazdajky natiahlo k medvedici ruky a začalo sa hlasno smiať. To už bolo na milú medvedicu priveľa. „Kto to chce na mňa zaútočiť tým hlasným, neznámym hlasom? Musím to zneškodniť!“, pomyslela si zrejme.

Zvrtla sa a skočila, skokom nízkym, ale predsa s nevídanou ľahkosťou. Pristála asi dve medvedie stopy pred dieťaťom. Už-už naťahovala hlavu, keď tu ju trafil kameň do hlavy. Potriasla hlavou, pootočila sa, aby sa mohla rozhliaďnuť, čo zas jej to pripravili...tentoraz to bolo čosi malé, poskakujúce a tiež hlasné. Niečo to kričalo. Medvedica, už absolútne rozzúrená, sa vrhla tým smerom. Chlapcovi prestalo biť srdce, ale trpezlivo čakal, kým medvedica nebude na pol lakt'a pred ním...Potom pružne uskočil, čiže medvedica dopadla už len na jeho stopy a kým sa tá spamätala, už sa za ňu prešmykol, vyskočil jej na chrbát a vyštveral sa jej za krk. Medvedica už stála a začala sa zbavovať útočníka. Chlapec vytiahol svoju dýku, silno sa držal nohami zúriacej medvedice. Rozohnal sa a celou silou jej vrazil dýku najskôr do hlavy a potom aj približne do miesta, kde by malo byť srdce. Vytiahol ju, zoskočil. Utekal k chlapčat'u, ani sa neobzrúc. Vzal ho na ruky a skryl sa s ním do blízkeho lesíka za prvé stromy, aby mohol pozorovať medvedicu. Tá padla po chvíli tackania sa mŕtva. Krv sa jej rinula z lebky i z hrude. Malý odvážlivec ešte chvíľu počkal, potom aj so svojím chránencom pribehol k dievčine. Zatiahol ju do jej stanu a potom tam odniesol aj chlapca. Dievčine ešte ošetril ranu a pokúšal sa ju prebudiť snehom, ale to sa mu nedarilo. Odišiel z tee-pee a začal pracovať. Zručne stiahol medvediu kožu, nakúsokoval a uložil mäso do skladu. Kosti odložil do skladu pre psy. Len lebku a pazúry si nechal. Keď skončil, už sa začínalo stmievať. O zápase svedčili len stopy, krv, trochu srsti a prázdnota tábora. Ženy s deťmi sa ešte nevrátili. Potom po nich prídu lovci. A tak chlapec sám porobil nočné práce. Založil oheň, nakrmil psy lososmi i kosťami, obriadil kone v ohrade. Keď toto všetko dokončil, bola už noc. Všetko, čo používal rýchlo upratal a išiel sa pozrieť na zachránených.

Malý už spal. Pokiaľ išlo o dievča, nedalo sa určiť, či je v bezvedomí, alebo či spí. Rozhodol sa bdieť pri nich a strážiť, kým sa poľovníci nevrátia.

Tí prišli až pred svitaním. Chlapec počul ich nervózne, rozrušené hlasy, ich dupot, keď prehľadávali tábor. Vyšiel von a zvolal: „Bol tu medveď! Ženy i deti sú v bezpečí lesa. Poďme do náčelníkovho príbytku, tam vám všetko vyrozprávam! Ale najskôr nech sa šaman postará o túto dievčinu a toto dieťa!“ Stalo sa. Príbehu nemohli lovci ani náčelník najskôr uveriť, no keď uvideli mäso a kožu a vo svetle fakieľ si obzreli miesto zápasu, náčelník vyhlásil: „Tento malý chlapec, syn lovca a bojovníka Hrdého Mustanga, ktorý ešte nemá ani meno ani koňa, dokázal dnes to, na čo sa málokto iný statočný človek odváži! Preto si myslím, že mu dobrý Manitou a ostatní duchovia pomáhali a chcú aby dostal meno! Je hodný mena a preto ho volajme Statočný Medveď!“

„Hough!“, zakričali všetci na súhlas a slávu. Hoci bolo už ráno, poslali Statočného Medveďa ešte spať. Náčelníkov syn a jeho otec pozerali, ako odvážny chlapec kráča ku svojmu stanu.

„Kedy mu povieš tú správu, to, čo sa stalo jeho otcovi?“, „zašepkal Múdry Šakal.

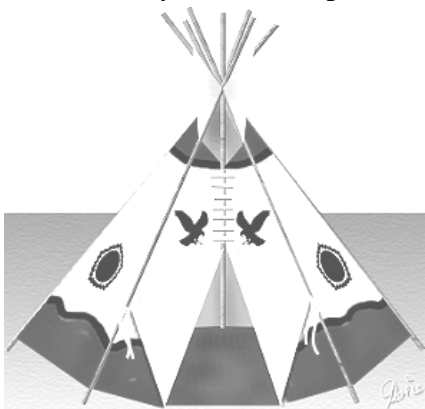
„Jeho otec mu to sám povie, lebo myslím, že tá medvedica, ktorú zabil, je tá istá, čo mu zabila otca...“, „odvetil Orlie Pero.

Keď chlapec zašiel, zvalil sa na posteľ a ihneď zaspal. Snívало sa mu, že mu medvedica zabila otca a potom sa otcov duch vniesol do krásneho čierneho vodcu stáda mustangov.

Keď sa potom až v noci zobudil, pred tee-pee stál čierny mustang...

Ešte veľa by sa dalo napísať o dobrodružstvách Statočného Medveďa. Keď

dospel, do jeho kraja prišli belosi. S jedným z nich sa zoznámil. Bol to múdry človek menom Old Shatterhand. Stali sa z nich najlepší priatelia a stali sa slávni. Statočný Medveď však pod menom Vinnetou. Keď raz podaroval Vinnetou svojmu priateľovi koňa, povrávalo sa, že to bol potomok jeho koňa a ducha medvedice...

Terézia Bieliková 7.B

Svätý Jozef, ženích Panny Márie

Bliži sa 19. marec a s ním sviatok sv. Jozefa. Je to patrón našej školy, a preto by sme o ňom mohli vedieť niečo viac.

Vo svätom písme nemáme bližšie informácie o jeho živote, ale vieme, že od samého začiatku života Cirkvi bol v nej uctievaný a vzývaný ako jej Ochranca. Je hlavou svätej rodiny. Jozefovým rodným mestom je Betlehem. No on sám býval v Nazarete, kde bol chudobným tesárom. Tam sa i zasnúbil s devou, ktorá sa volala Mária. Keď Mária počala z Ducha Svätého, tak sa konala skromná svadba, po ktorej Jozef prijal Máriu do svojho domu.

Kedy a ako zomrel svätý Jozef? Historici sa domnievajú, že to bolo v Ježišovej dospelosti, keď ešte verejne neúčinkoval.

V ikonografii je zobrazovaný s malým dieťaťom Ježišom na rukách a s ľaliou alebo s tesárskym náradím. Terajšie kresťanské generácie ho uctievaajú ako patróna dobrej smrti. Uctieva sa aj ako ochranca robotníkov, rodín a Cirkvi.

Čo nám hovorí o jeho vlastnostiach tradícia? Bol mužom viery, obetavým manželom a pred zákonom otcem, ktorý si veľmi dobre uvedomoval svoju úlohu ochrancu, strážcu, živiteľa rodiny. Bol mužom činu. Mužom konajúcim z lásky a obety; mužom, ktorý pre záujem dieťaťa išiel aj do emigrácie; mužom, ktorý obetavo hľadal strateného Ježiša, ktorý jeho nájdenie prežíval v tichu, bez zbytočných slov, čo ho charakterizuje ako muža hrdého.

Tento svätec môže byť vzorom aj pre nás žiakov, napríklad kvôli skúškam, ktoré podstúpil bez akéhokoľvek reptania alebo v skromnosti a obetavosti s akou prežil svoj život.

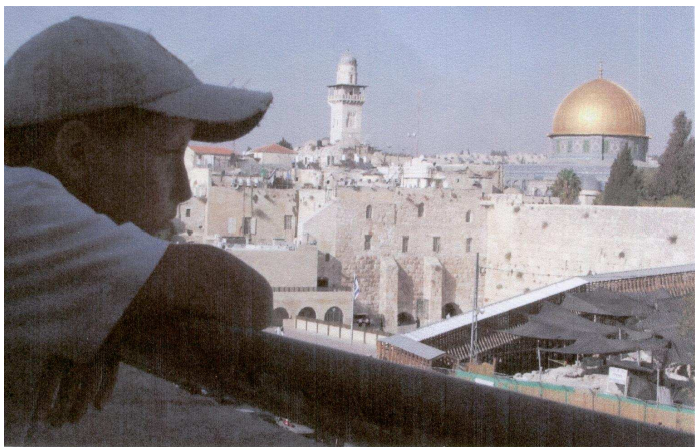
Lucia Mištinová, 8.a

Reportáž

Ježišova zem

Po pristátí lietadla na letisku v Tel Aviv som sa ocitol v štáte Izrael. Je to malý štát, rozlohou menší ako Slovensko, ale zato je tu sústredené také množstvo pamiatok ako nikde inde na svete.

Miest, ktoré som videl a ktorých som sa dotýkal, bolo naozaj veľa. Spomeniem tie, ktoré na mňa urobili najväčší dojem. Miesto narodenia, kde som si spomenul na Vianoce. *Skala*, na ktorej Ježiš sedel a krvou sa potil, je v Bazilike Agónie. *Olivová záhrada*, v ktorej boli 2000-ročné olivy (nakoľko majú hlboko vrastené korene, z ktorých aj po vyťatí kmeňa vyrastú nové výhonky). *Múr nárekov* (po celých 24 hodín sú pri ňom ľudia, lebo Židia očakávajú príchod Mesiáša). Mohol som vstúpiť do rieky Jordán, kde bol Ježiš pokrstený a plaviť sa po Genezaretskom jazere. *Baziliku Božieho Hrobu*, ktorú kresťania považujú za na najsvätejšie miesto na zemi. Bol to naozaj fantastický pocit ísť po miestach, po ktorých kedysi kráčal Ježiš. Príjemné bolo aj kúpanie v Mŕtvom mori, v ktorom sa môžu kúpať aj tí, ktorí vôbec nevedia plávať. Túto Svätú zem som mal možnosť vidieť v októbri 2007 spolu s rodičmi. Pri návšteve tohto miesta som si uvedomil, že je lepšie raz vidieť ako sto rás počuť.

Jakub Kačic, 6.tr.

Lyžiarska story

Na svahu

Len čo sme do Čičmian prišli,
obuli sa a lyže našli,
vyšliapali mierny svah,
zavzdychali ach, ach, ach,
na vlek sme sa odhodlali,
hore sme sa načakali.

„Tento svah je proste „klasa“,
zídeme ho, ach to je krása!“
Myslíme si, ale pozor!
Hoci pán učiteľ je skvelý dozor,
na ľade nič nezmení,
a niektorí už boli na zemi.

Dole to už bolo v pohode,
sem-tam tu, a potom tade.
„Kto to tu sťa šíp letí?
Pán učiteľ a za ním deti!“
Čičmancom sa až hlava zakrútila,
keď prvá skupina sneh rozvírila.

Oblúky hravo zvládneme!
Len niektorí...kašľú na ne.
Potom sa však ľahko stane,
že ocitnú sa v „sedavom“ stave.
Veru viackrát sme padali,
ale nikdy sme to nevzdali!

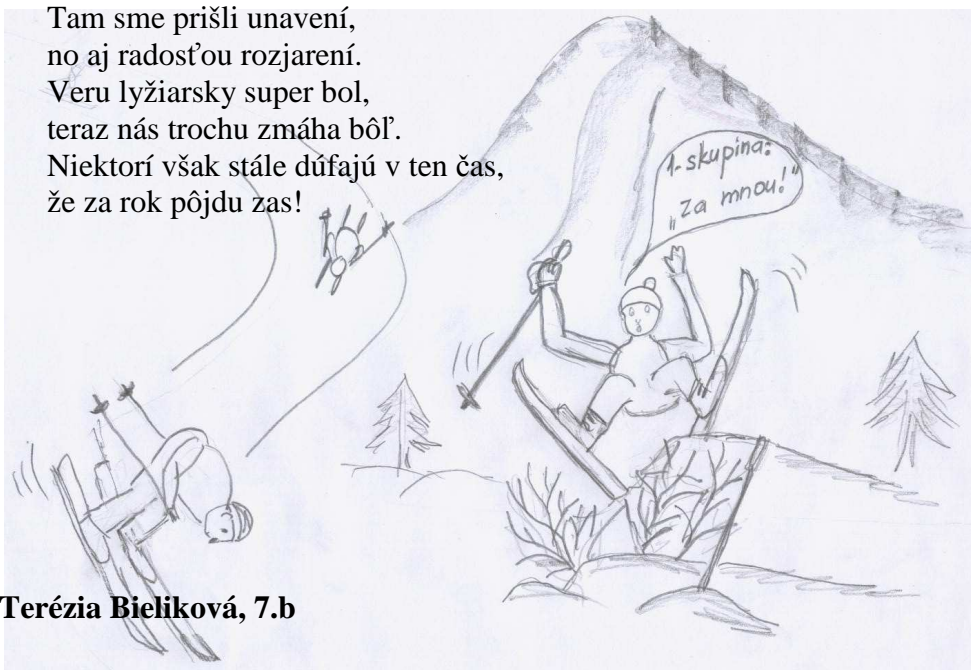
Niektorých zrejme príroda, stromčeky lákali,
keď do tují sa vysypali...
Občas sme sa v bufete zastavili
a čajíkom sa občerstvili.

Hoci počasie bolo chladné,
malo to aj stránky kladné.

Neskôr sa spustila riadna fujavica,
veru nás poriadne štípali líca.
Museli sme sa skryť na pár chvíľ,
ba i pod strechou nás sneh navštívil.
Boli sme však šťastní, veselí,
keď sme to všetko videli.

Konečne bude riadny sneh!
Nech len fučí, sneží nech!
Hlavne, že sa podmienky zlepšujú,
skvelé zjazdy sa rysujú.
Ten deň sme to však museli vzdať,
 späť do Zliechova sa poberať.

Tam sme prišli unavení,
no aj radosťou rozjarení.
Veru lyžiarsky super bol,
teraz nás trochu zmáha bôľ.
Niektorí však stále dúfajú v ten čas,
že za rok pôjdu zas!

Terézia Bieliková, 7.b

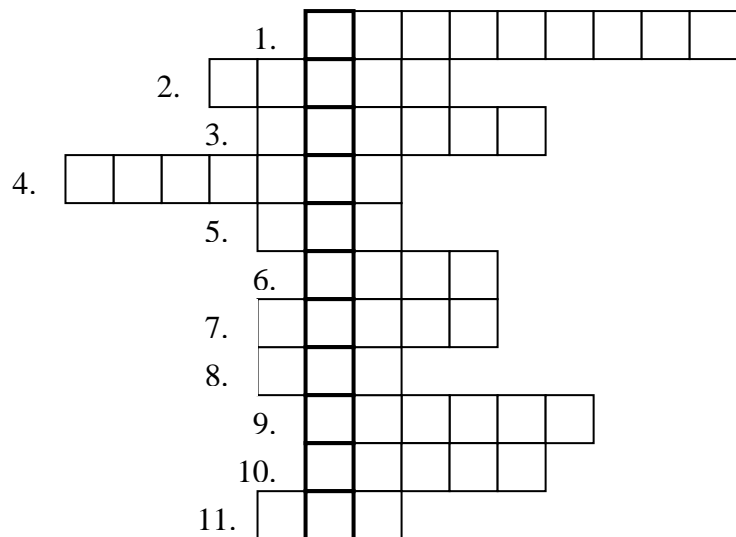
Duchovná obnova

Dievčatá 8.a a 8.b triedy zúčastnili duchovnej obnovy v Piešťanoch .
Priniesla veľa nových duchovných vecí, ktoré prebudili a potešili naše srdcia.
Venovať sa nám prišla sr. Mateja z Košíc. Vysvetľovala, zaujímavo rozprávala
príbehy a poznatky zo života svätých, ale aj príbehy z bežného každodenného
života. Sestričky sa nám postarali o pestrú zábavu. Zabávať nás prišli dve
animátorky, ktoré nás naučili pár Erko- tancov a super hry. Večer po
zaujímavom dni sme išli do kláštora k sestričkám na spoveď a na sv. omšu. Omša
bola iná ako ostatné, bola len pre nás .Po sv. omši sme sa vrátili do ubytovne,
navečerali sme sa a začala zasa zábava. Duchovná obnova nám priniesla pekné
zážitky, potešenie pre dušu ponaučenie do života a za tieto pekné povzbudzujúce
zážitky zvlášť ďakujeme sr. Fabiole, sr. Consolate a sr. Mateje.

Dominika Štauderová, 8.a

V tejto **tajničke** sa dozvieš, ktorý suchozemský živočích sa kŕmi trávou, kôrou a listami až 20 hodín denne. Jeho nechty sú väčšie ako tvoja ruka. Má dva zuby, ktoré mu za rok narastú o 17 centimetrov a môžu byť dlhé ako auto.

1. krajina, v ktorej žiješ
2. plod duba
3. platíš s tým v obchode a je to aj časť stromu
4. slovenská vlajka má bielu, modrú a(doplň do tajničky) farbu
5. ucho po anglicky
6. domáce meno Františka
7. čierny vták, ktorý žije u nás
8. na prišívanie gombíka potrebuješ ihlu a (doplň do tajničky)
9. cibuľa a (doplň do tajničky)
10. zvieratá, ktoré dajú mlieko
11. nástroj na rýľovanie

Odpoveď nájdeš v hrubo orámovanom stĺpčeku.

Zo školských lavíc

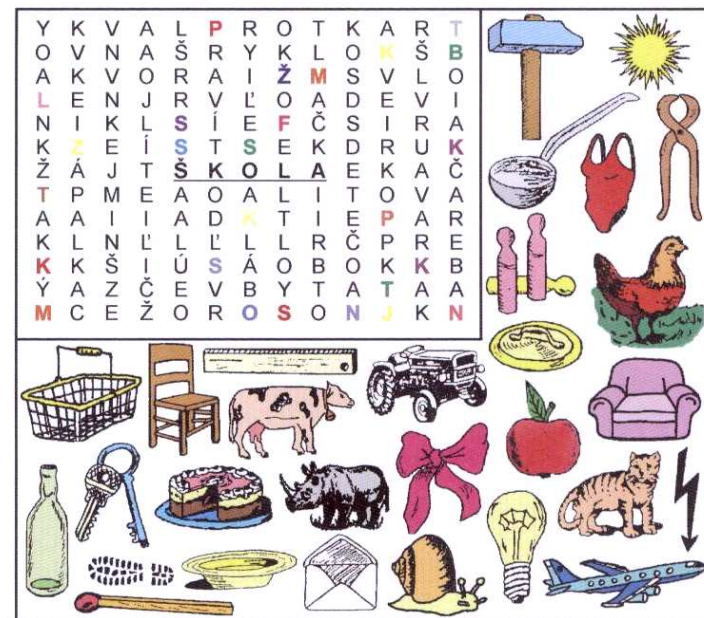
- Moja sestra by chcela byť hmyz!“ (*miss*)
- Deti sa vybrali na prechádzku do plesa. (*lesa*)
- Knihu Joja, Jojka, Tibor napísala autorka Alta Valášová (*Vášová*)
- Učiteľ sa pýta, čo je biografia. - „Prírodopis“, odpovedá žiak. (*životopis*)

Osemsmerovka pre bystré hlavičky

Učiteľ sa pýta žiaka:

- **Prečo ty vlastne chodíš do školy?**

(odpoveď žiaka má 24 písmen a nájdeš ju ukrytú v tajničke)

Blahoželáme

Biblická olympiáda

- 1. miesto : M. Barníková, M. Kolesár, M. Barník /7.B/
- 2. miesto : P. Pidíková, D. Krajčovičová, S. Kovačovič / 8.B/

Recitačné súťaže

Celoslovenské kolo v prednese poézie A Slovo bolo u Boha
- účasť : D. Gajdová /7.A/

Biologická olympiáda - okresné kolo

- 1. miesto – F. Bátora /8.B/ - kategória C : VIII.- IX. ročník,
postup do krajského kola

Oblasťné kolo vo vybíjanej

- dievčatá zo 6.ročníka a 5.B - postup do ďalšieho kola

Recitačná súťaž "Šaliensky Matko" - okresné kolo

I. kategória : J. Pavlech /3.B/ - 2. miesto

II. kategória : M. Ulahel /4.B/ - 3. miesto

III. kategória : V. Kováčiková /6.tr./ - 1. miesto

Olympiáda NJ, AJ - okresné kolo

- nemecký jazyk : 3. miesto – M. Reháková /9.A/

- anglický jazyk : 1. miesto – A. Hunčíková /8.B/

Stolný tenis - o pohár primátora Nového Mesta

- dievčatá /6 družstiev/ - 2. miesto: Kršáková, Vallášová, Michalcová

- chlapci / 7 družstiev/ - 2. miesto : Uhlík A., Uhlík V., Kaššovic O.

A Slovo bolo u Boha - krajské kolo

- 1. miesto - D. Gajdová /7.A/

- 2. miesto – J. Pavlech /3.B/

- 3. miesto – M. Šišovská /7. A/

Šachový turnaj - okresné kolo

- 2. miesto - S. Stavinohová

- 3. miesto - F. Bátora

Súťaž vo FLOORBALE - okresné kolo

- 2. miesto - družstvo chlapcov

Súťaž zručnosti - okresné kolo

- kategória elektrotechnika

1. miesto - P. Beňo / VIII.B/ - 59 b

2. miesto - V. Mráz /IX.A/ - 58 b

Olympiáda zo slovenského jazyka - okresné kolo

- A. Hunčíková / VIII.B/ - 1. miesto

Cezpoľný beh - okresné kolo

1.miesto chlapci - Predný, Krchňavý, Kolečanský

1. miesto dievčatá - Kršáková , Srdošová, Bolješiková

Čo nás čaká

marec - Sviatok sv. Jozefa (preložený na 15.3.2008)

- Veľká noc (20.3. – 25.3.2008 - prázdniny)

ŠKOVRÁNOK – č. 1/2007 – 2008

Vydáva: **ZŠ sv. Jozefa Nové Mesto nad Váhom**

Redakčný kolektív: Mgr. Daniela Kováčová, Mgr. Rastislav Čierny

Anna Hunčíková, Janka Topoľská, Dominika

Štauderová, Angelika Štauderová, Nikoleta Vrbová,

Janka Vašková , Marek Kolesár, Gabika Krauszová,

Anna Pasminková, Terézia Bieliková, Lucia Mišti-

nová

Grafická úprava a tlač: Ing. Jana Kalivodová

Príspevky môžete posielat' aj e-mailom na adresu casopis.zs@centrum.sk

